

Ondřejovo DLC

1 Anička Malinová

Hudba: Daniel Landa Text: Daniel Landa

Am C
1. Ve tři k ránu ruce na pianu
G Am E
zmrznul čas a náhle zazněl hlas
Am C
v tmavý cele mluvil o poslední včele
G Am E
vodu po pás, nervy nadoraz

Am C
2. rakve starý kosti, neznám souvislosti
G Am E
kolem se střelí a hlas ze záhrobí sílí
Am C
temné utrpení, modlitba ve sklepení
G Am E
slova tak těžká jako z olova, slyším.

Am C
R: Pro sebe ušetřím poslední včelu
G Am E
polní uniformy hřmí tu jako předkapela
Am C
volám anděly na poslední melu
G Am
smrt dobývá se do kostela

Am C
3. Zřím do tváře padlého výsadkáře
G Am E
čelo mi roší, jak přízrak mě prosí:
Am C
Ať je vysloveno, zapsáno její jméno
G Am E
ať její kosti křičí do věčnosti.

Am C
 4. díky vínku chytám pomalinku
 G Am E
 o co kráčí a už mi to stačí
 Am C
 múza mi říká, že tu jde o Gabčíka
 G Am E
 snad jeho přání chyt jsem do dlaní, a zas to...

R:

Am C
 R2: Ty moje lásko, Aničko Malinová
 G Am E
 jak bylo krásné to naše milování
 Am C
 my dva se v ráji sejdem brzy znova
 G Am
 život si nikdo z nás nezachrání

Am
 Ozvěna hlasu z hlubiny času
 Em
 zní v hlavě jako ze sna probuzení
 Am C
 dej duši na váhu, objevíš odvahu
 G Am E
 nemysli na smrt ani na vězení

Am
 ti dva to věděli, že je zastřelí
 Em
 a možná z toho má být poučení
 Am C
 daleko od války tahám z obálky
 G Am E
 lásku až za poslední rozloučení

R:

R2:

G Am
Život si nikdo z nás nezachrání
G
život si nikdo z nás...

2 Lina Heydrichová

Hudba: Daniel Landa Text: Vráta Hošek

1. Květnová středa, uniforma šedá,
všechno je fajn, veze mě řidič Klein.
Ráno mě políbila moje Lina,
teď rychle na hrad potom do Berlína.
2. V Libni je zatačka, koukej na panáčka.
Scheisse, copak si to vytahuje z podsáčka?
To je zlej sen. Vždyť je to Sten.
Snad tu nebudu zastřelen.

R: Gabčíkův samopal nevyslal střelu.
Cinkání tramvaje zní tu jako předkapela.
Bomba od Kubiše splní účelu.
A na Bulovku vezou protektora.

3. Zřím do tváře českého výsadkáře.
Asi jsem raněn. Kleine jdi po něm.
No a vy ostatní tu nečumte jak ovce.
Ať už jsem v nemocnici na Bulovce.

R:

R2: Ty moje lásko, Lino Heydrichová,
jak bylo krásné to naše heilování.
Nepomůže snaha lékařova.
Bylo plesnivé v sedadle polstrování.

V těle mám otravu. Vzali mi slezinu.
Tak tady umírám a myslím na Linu.
Pak Lina na Bulovce nařiká nad tělem.
Nad svým zastupujícím říšským manželem.

Na Pečkárně pátrají marně.
Je to dost těžké, zoufá si Geschke.
Náhle Čurda říká, že tu jde o Gabčíka.
V Resslovce zajisté jsou krypto-pašutisté.

R:

R2:

3 Cadillac

Hudba: Jan Vyčítal Text: Jan Vyčítal

- A D
1. Můj děda byl toulavej pták, toulal se světem, no, a tak
E A
ho jednou osud do Detroitu svál,
D
tam auta dělal na pásu, ty pro rychlost i na krásu,
E A
pro pány z firmy Motors General.
2. Vždycky, když bral vejplatu, dluhy odečet' a outratu,
viděl, že i kdyby hodně mák',
mínus vždy zbude, a ne plus, že nikdy neušetří na ten vůz,
co je tu dělal: značky Cadillac.
3. Večer, když líhal v baráku, tak sny měl o tom bouráku,
má dlouhej čumák, jezdí jako drak,
a že nesedal nasucho, tak nápad klep' ho za ucho,
jak získat fáro značky Cadillac.
- A D
R: Pomalu (tak) vzít, po kuse kus, až bude celý vůz,
E A
a potom stříknout krásný zlatý lak,
D
pomalu čas od času vzít další součástku,
E A
až bude komplet celý Cadillac.
4. Tak šrouby, písty, ojnice pronášel tajně vrátnicí,
měl pod kabátem jako klokan vak,
a v kůlně hned u baráku, tam kutil na tom autáku,
co z něho jednou bude Cadillac.
5. Když proplítal se vrátnicí, křičel: "Jsem v osmým měsíci,"
smál se, i když měl na bránci tlak,
tak, aniž si kdo čeho všim', pronesl ven rychlostní skříň,
pod paží volant a soustavu pák.

6. A jak utíkal za dnem den, každým dnem blíž byl dědův sen,
že jistě všechny známý trefí šlak,
až zblednou bledou závistí, když kilem kolem prosvítí
ve vší své kráse nový Cadillac.

R:

7. Uběhlo pár zim i pár jar, karoserie mění tvar,
dědovi mému tohle ušlo nák,
měl půlku kastle hranatou a druhou půlku kulatou,
měl zvláštní frak ten jeho Cadillac.
8. A stalo se i, bohužel, že každý dvířka jiný měl,
jak kdyby po tý kastli přejel vlak,
no, víc vám říkat nebudu - prostě vytvořil obludu,
spíš jako Lochness než jak Cadillac.
9. Když prvně vyjel na cesty, vznikly ve Státech pověsti,
že viděl farmář cestou zlatej mrak,
že vsadí poslední halíř, že to byl lítací talíř,
i když to mělo značku Cadillac.

R:

10. Ten vůz byl divnej nesmírně, vypadal zkrátka vesmírně,
kdyžs' na něj kouknul, tak přecházel zrak,
teď už je ale jasný to, že nebylo to UFO,
jen dědův prapodivnej Cadillac.
11. Hned ten den dědu v aleji stopnula hlídka s Harleyi,
"co je to za typ, tenhle Cadillac,
hej, vylez ven z tý ozdoby a koukej říct rok výroby,"
a děda řek': "Rok výroby? No tak:

devatenáct set čtyřicet jedna,
devatenáct set čtyřicet dva,
devatenáct set čtyřicet tři
a devatenáct set čtyřicet čtyři,
devatenáct set čtyřicet pět,
devatenáct set čtyřicet šest,
devatenáct set čtyřicet sedm,
devatenáct set čtyřicet osm..."

4 Panzerkampfwagen

Hudba: Jan Vyčítal Text: Vráťa Hošek

1. Můj děda ten za války neužil si zahálky,
neboť totálně byl nasazen.
Z jeho rodné Dobříše odvezli ho do Říše
a montoval tam panzerkampfwagen.
2. U Kruppa děda jako drak a každou směnu vždycky mák
a monotónně za dnem plynul den
dědovi to nevadilo neb velmi se mu líbilo
že stavět moh ten panzerkampfwagen
3. večer když děd uléhal vždycky se mu stejný zdál
ten benzínem provoněný sen
a že byl děda chytřej pán napadl ho skvělejší plán
jak získat ten panzerkampfwagen

R: Pomalu vzít po kuse kus ten obrněnej vůz
a postupně ho celej vynést ven
pomalu čas od času vzít další součástku
a pak smontovat panzerkampfwagen

4. Tak šrouby, písty, ojnice pronášel tajně vrátníci
pod kabátem to měl zahalen
a pak ty díly donesl do kůlny tam u lesa
skládal z nich ten panzerkampfwagen
5. převodovku, rajčák, kola nenašla u něj patrola
jinak by byl jistě popraven
jó makal děda ze všech sil leč za pár let fakt vynosil
z fabriky celej panzerkampfwagen
6. Uběhlo pár zim i pár jar, a tank postupně mění tvar
a koncem války jednou nad ránem
děd dokončil své dílo, leč mírně ho zarazilo
jak vypadá ten panzerkampfwagen

R:

7. Korbu tu měl v Panthera a věž zas z trojky panzera
v ní kanón z Königstigrera zasazen
spíše než podoben tanku vypadá jak známka punku
tenhle dědův panzerkampfwagen

8. jó daleko měl do krásy jen koukni se na ty pásy
jak divně podvozek byl sestaven
levej z Tigra, pravej z Mause křivej byl jak držka Klause
mladšího ten panzerkampfwagen

9. Tak v tom díle uměleckém děda se vydal Německem
a setkala se z velkým ohlasem
ta pekelná mašina, ta absurdnost tak kravina
co jí děda říkal panzerkampfwagen

R:

10. A jak takhle tím tankem jel tu náhle hlídka Schutzstaffel
a plácačkou je děda zastaven
uvěďte typ vozidla a ihned z toho strašidla
koukejte člověče vylézt ven

A děda vyleze a uvádí typ vozidla:

Panzerkampfwagen I

Panzerkampfwagen II

Panzerkampfwagen III

Panzerkampfwagen IV

Panzerkampfwagen 35 (t)

Panzerkampfwagen 38(t)

Panzerkampfwagen V Panther a tak dále

5 Jede šrot

Hudba: Hustej Wimpy Text: Hustej Wimpy

Am

1. Jede šrot, jede šrot, po silnici jede šrot

E E⁷ Am

Dohoní ho druhej šrot a chce ho předjeti

Am

Jenže ten první šrot, nechce lehce kůži dát

E E⁷ Am

A začne motor svůj mocně tůrovat

G G⁷ C E E⁷ Am

- R: Có já volé? No na to zapomeň! Nelej tady benzín na voheň.

F G C F

O tom že mě předjedeš si můžeš nechat zdát.

Dm E Am

Tak se do mě přestaň srát!

Am

2. Druhej šrot vidí že nebude to v neglíze,

E E⁷

ať mi ten idiot prdel vylíže.

Am

Volantem votočí, vlevo prudce vybočí,

Am E E⁷

prvního šrota tím zcela zaskočí

G G⁷ C E E⁷ Am

- R: Dívej Pičóó, jak s tebou vyjebu, na dvojité tě z kopce předjedu.

F G C F Dm E Am

Jako čára žiznivá ti zmizím do dále, hoď ten svůj šrot ze skály !!

Am

3. Druhej šrot první šrot předjel asi o centák

E E⁷ Am

a zapnul si kazeták se skupinou Queen

Am

We are the Champions, We are the Champions,

E E⁷ Am

křičí Homosapiens a hustě sešláp plyn.

G G⁷ C E E⁷ Am
 R: Zíráš zmrde, jó kdo je tady King, silnice jsou pro mě volnej ring.
 F G C F Dm E Am
 Před chvílkou jsem vyžáhnul 3 piva v hospodě, jsem naprosto v pohodě.

Am
 4. Padesát do kopce, devadesát přes obce.
 E E⁷ Am
 Vyser se na chodce, těch je jako much.
 Am
 Troubí a machrujou, navzájem se fakujou,
 E E⁷ Am
 sprostě se častujou až tetelí se vzduch!

G G⁷ C E E⁷ Am
 R: Pičóó z ryby! Ty hadí čuráku! Uhni z cesty! Pche, mám tě na háku!
 F G C F Dm E Am
 Jak se řítěj silnicí jak tlupa tatarů, nevšimnou si radaru.

Am
 5. Fízlové! Do piči! Dobrý pane řidiči.
 E E⁷ Am
 Kam jste to uháněl ve svém moskviči?
 Am
 Kolega v trabantu nám tvrdí, že jste hasiči,
 E E⁷ Am
 žádněj požár v okolí však domy neničí.

G G⁷ C E E⁷ Am
 R: Ještě navíc a to je nemilé, nadýchal jste nám dvě promile.
 F G C F Dm E Am
 Minimálně na rok vám teď vezmem papíry, za ty vaše manýry!

G G⁷ C E E⁷ Am
 R: Trabant zas má propadlej techničák, však se oba domů dopravíte nák
 F G C F Dm E Am
 Odstavili vozy a šli pěšky do dále, na cestu jim zahráli:

C C G⁷ C
 Lady-lí, lady-lou, lady-lů. Český silnice jsou plný debilů!

Lady-lí, lady-lů, lady-lej. V hrobech na Krchově tam jim bude hej !
Lady-lí, lady-lů, lady-lá. Ať ti stojí chuj a jezdí kára tvá - Nádherná

6 Jožin z bažin

Hudba: Ivan Mládek Text: Ivan Mládek

- Em H⁷ Em
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
H⁷ Em
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
D⁷ G D⁷ G H⁷
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Em H⁷ EmD⁷
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.

- G $G^{\dim}$ D^7
 R: Jožin z bažin močálem se plíží,
 G
 Jožin z bažin k vesnici se blíží,
 $G^{\dim}$ D^7
 Jožin z bažin už si zuby brousí,
 G
 Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
 C G D G
 Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
 C G D G H^7 Em
 platí jen a pouze práškovací letadlo.

- Em H⁷ Em
 2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
 H⁷ Em
 přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
 D⁷ G D⁷ G H⁷
 "Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
 Em H⁷ EmD⁷
 tomu já dám za ženu dceru a půl JZ D!"

R:

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."

D^7 G D^7 G H^7
 Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
 Em H^7 EmD^7
 na Jožina z letadla prášek pěkně kle sl.

G $G^{\dim}$ D^7
R: Jožin z bažin už je celý bílý,
 G
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
 $G^{\dim}$ D^7
Jožin z bažin dostal se na kámen,
 G
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
 C G D G
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
 C G D G
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

7 Mašín

Hudba: Ivan Mládek Text: Vráta Hošek

1. Jedu takhle znárodnit jeden statek na Moravu
Spěchám proto riskuji Horákova má popravu
Řádí tu však staršidlo dost se z něho plaším
střílí hlavně komouše jmenuje se Mašín

R: Josef Mašín už se nocí plíží
Ctirad Mašín ke strážnici se blíží
Mašín a Mašín kudly už si brousí
Mašín a Mašín komunisty rdousí
Na Mašín a Mašín nestačila všecka
celá branná síla Východního Německa

2. Projížděl jsem dědinou byly to tuším Babice,
přivítal mě předseda řek mi u slívovice:
"Živého či mrtvého, Mašína kdo přivede"
V tom však buňku KSČ vystřílela StB

R:

8 Karel Sral

Hudba: XIII. STOLETÍ Text: Morčata na útěku

Am F
1. Karel sral, Karel sral.
C G
Celej hajzl nám podělal,
Am
protože řiť do hajzlu nenarval.

Am F
2. Karel sral, Karel sral.
C G
Když Karel Diamondu sral
Am
Ti chytří stály opodál.

Am F
3. Karel sral, Karel sral.
C G
Saša nevydržel čekat dál
Am
a na místě se počůral.

Am F
4. Karel sral, Karel sral.
C G
Když potřebu svou dokonal,
Am
tak se hajzl rozsypal.

Am F
R: Zástupy dívek volných spánků chraňte si čest a mládí,
C G Am
zamkněte záchod na pět zámků vevnitř teď Karel řadí.
Am F
Důstojní páni šedých žgraní chraňte si stříbro stáří
C G Am
člověk se nikdy neubrání smradu co se tam vytváří.

Em
 To se nedáááááááááááááááááááá Óoooooooooooooooooooo
 Karel sral

Am F
 5. Karel sral, Karel sral.
 C G
 Celej hajzl nám podělal,
 Am
 protože řiť do hajzlu nenarval.

Am F
 6. Karel sral, Karel sral.
 C G
 Saša nevydržel čekat dál
 Am
 a na místě se počůral.

R:

Karel sral...
 Karel sral...
 Karel sral...

9 Kometa

Hudba: Jiří Nohavica Text: Jiří Nohavica

- Am
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dm G⁷
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E⁷
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

- Am
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
Dm G⁷
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
C E⁷
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

- Am Dm
R: O vodě, o travě, o lese,
G⁷ C E⁷
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am Dm
o lásce, o zradě, o světě
E E⁷ Am
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

- Am
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
Dm G⁷
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
C E⁷
tajemství, která teď neseme na bedrech.

- Am
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,

Dm G⁷
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje
 C E⁷
 a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R:

Am
 5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
 zpod rukou umělce, který už nežije,
 Dm G⁷
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
 C E⁷
 marnost mne vysvlékla celého donaha.

Am
 6. Jak socha Davida z bílého mramoru
 stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
 Dm G⁷
 až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
 C E⁷
 my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

Am Dm
 R: O vodě, o trávě, o lese,
 G⁷ C
 o smrti, se kterou smířit nejde se,
 E⁷ Am
 o lásce, o zradě, o světě
 Dm E E⁷
 bude to písnička o nás a kometě.

10 Sudety

Hudba: Jiří Nohavica Text: Vráťa Hošek

1. Měli jsme Sudety snad ještě v neděli,
měli jsme Sudety, někam nám zmizely.
Zmizely za krátko zmizely v Německu,
zmizely cukrátko jak když vezmou děcku.

2. Významně pohla se nám hraniční lajna,
k veliké radosti Konráda Henleina.
Měli jsme Sudety, Sudety jsme měli,
pak přišel Mnichov a všechno je v prdeli.

R: Tyvole, přišli jsme o lesy,
o hory, o řeky, se z toho pověším.
O louky, a na nich o květy,
tohle je písnička o tom jak vzali nám Sudety.

3. Měli jsme Sudety, měli jsme i Hlučín,
Chamberlain řekl však: "já za to neručím".
Říše je pozřela jak párek v rohlíku,
v lesích nám zbylo jen pár prázdných řopíků.

4. Národní program zní zvrátit ty pochody,
zneplatnit výsledky Mnichovské dohody.
Sudety jednou zas budem mít, ne že ne,
Němci tu nebudou, Beneš je vyžene.

R: Po pětasedmdesáti letech
zpívám tu písničku o nás a Sudetech.

11 Lotyšská

Hudba: Greenhorns Text: Vráťa Hošek

1. Tam kde leží Riga jó tam lotyšská je zem,
živí se tam Lotyšové pouze bramborem,
ta krajina odedávna pochmurný má ráz,
jen podvýživa, kamení a zoufalství a mráz.

R: Já si říkám hochu, jen si to tak neber,
když soudruh vyšetřovatel mě kope do žeber,
má milá, je mi útěchou vzpomínka na tebe.
když sbírám svoje zuby na služebně KGB.

2. Vím že zítra ráno v pět mě ke zdi postaví,
zbývá jen vzpomínka na tvé něžné pohlaví,
tu řekne vyšetřovatel žes nevěrná mi byla,
za půl shnilého zemiaku s předsedou politbyra.

R: Já si říkám hochu, jen si to tak neber,
když soudruh vyšetřovatel mě kope do žeber.
Já nezlobím se, má milá, a vše ti odpustím,
neb zítra ráno u zdi v pět Lotyšsko navždy opustím.

12 Mám hlad

Hudba: Morčata na útěku Text: Morčata na útěku

Intro: Hmm... mi řekni, kde ta kráva zas dneska vězí...

Haničko nazdar, prosímte, můžem, jo?

Miloval si klobásky, a prasečí ocásky.

Hm A G

R: Mám hlad, tak cpu se masem klokaním

A F#m Hm

mám hlad, tak baštím kýtu před spaním.

Hm

1. Rád tak rád bych blil

E

abych moh žrát ještě dýl

G

F#

a tak jím, jak kdybych nežral před půl hodinou.

Hm

2. Příteli cháluj rychle jez

E

ať je to prase nebo pes

G

A

Hm

nos mi pečené uzené co nejdřív.

Hm

3. Až přijdeš ke mně na salám

E

kus masa svého já ti dám

G

A

D

F#

k tomu svíčkovou, s omáčkou a té nejvíc.

G

4. Z talíře mého můžeš krást

D

pak masa svého dej mi část

G

F#

společně můžem tentokrát se pře žrát.

R: Můj hlad, to jsou jen štrůdly makové
můj hlad, to jsou španělstí ptáčekové.

5. Rád si dám pár piv
a pak se světe div
budu jíst, dokud nepraskne hajlz pode mnou.

6. Příteli cháluj o stošest
holubí stehna jako pěst
nos mi pečené uzené co nejdřív.

7. Až přijdeš ke mně na salám
kus masa svého já ti dám
k tomu svíčkovou, s omáčkou a té nejvíc.

8. Z talíře mého můžeš krást
pak masa svého dej mi část
společně můžem tentokrát se přežrát.

9. Společně můžem všechno spást
žrádlo je lepší nežli chlast
společně můžem tentokrát se přežrát.

Slanina, slanina, kuřecí, vepřové, giros,
s tatarkou, s kečupem, děkuji dobré to bylo.

13 Měls mě vůbec rád

Hudba: Ewa Farná Text: Ewa Farná

G D Em C

1. Zavolá, nebo přijde

G D Em C

Prostě řek, jak to vyjde

E D Em C

Doufám, že si sám

Em D C

Svůj klid neovládám

G D Em C

2. Zmizela moje víra

G D Em C

Na lásku se přece neumírá

E D Em C

Tak dál se ptám

Em D C

proč tě nezajímám?

G D Em C

Bridge: Na strach se nevymlouvám

G D Em C

Úsměv ten předem vzdám

A E F#m

R: Tak měls mě vůbec rád

D

To nedovolím,

A E F#m

vím že můžu rvát

D A A

Nebudu v koutě stát,

F#m E D E

a jen se hloupě ptát jeee

A E F#m

Tak měls mě vůbec rád,

D E

aspoň trochu rád

- G D Em C
3. Zavolá nebo přijde
G D Em C
Prostě řek, snad mi to tak vyjde
E D Em C
Doufám, že jsi sám
Em D C
Svůj klid neovládám

Bridge:

R:

R:

14 Měls mě vůbec Protektorát

Hudba: Ewa Farná Text: Vráťa Hošek

1. Závora dolů přijde,
Adolfovi už to zase vyjde.
Na Hrad jde rád
vyhlásit protektorát.
2. Zmizela moje máma
z Terezína někam do neznáma.
Tak dál se ptáš
kde je generál Eliáš.

Bridge: Němcům já neodmlouvám,
odboj, ten předem vzdám.

R: Reichsprotektorát,
tu kdokoliv nezvedá pravý hnát ,
brzy se bude bát
že u zdi bude stát.

3. Na Hradě sedí Hácha,
Lažnovský, na chlebíčky bacha!
Na odboj spadla klec,
z rádia hlásí Moravec.

4. Jsi na konci své poutě,
jelikož do biografu zvou tě
v Petchkově paláci
Gestapáci.

Bridge:

R:

15 Prodavač

Hudba: Fešáci Text: Michal Tučný

G

Intro: Pojdte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,

G

my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,

G

prodáváme, vyděláváme, co kdo chcete, tak to máme,

G

co nemáme, objednáme, všechno známe, všechno víme,

G

poradíme, posloužíme.

G

1. Stál krámek v naší ulici,

C

v něm párky, burty s hořčicí

D

G

D⁷

a bonbóny a sýr a sladký mák.

G

G⁷

Tam chodíval jsem potají

C

tak, jak to kluci dělají

D

G

G⁷

a ochutnával od okurek lác .

C

A pro mou duši nevinnou

G

pan vedoucí byl hrdinou,

A⁷

D

D⁷

když po obědě začal prodávat .

G

G⁷

Měl jazyk mrštný jako bič

C

a já byl z něho celý pryč

D

G

a toužil jsem se prodavačem stát.

G

R: Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,

C

kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,

D

všechno máme, co kdo chcete,

G D⁷

obchod kvete, jen si račte říct .

G

Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,

C

navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,

D

prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc?

G

G

2. Já nezapomněl na svůj cíl

C

a záhy jsem se vyučil

D

G D⁷

a moh' bejt ze mě prodavačů král.

G

G⁷

Jenomže, jak běžel čas,

C

náhle zaslechl jsem hudby hlas

D

G G⁷

a znenadání na jevišti stál.

C

I když nejsem králem zpěváků,

G

teď zpívám s partou Fešáků

A⁷

D D⁷

a nikdo vlastně neví, co jsem zač.

G

G⁷

Mě potlesk hřeje do uší

C

a mnohý divák netuší,

D

G

že mu vlastně zpívá prodavač.

R:

- G
3. Dnes nikdo nemá ponětí,
C
co bude koncem století,
D G D⁷
už v duchu vidím, jak tu vládne shon.
G G⁷
A dětem líčí babička,
C
jak vypadala elpíčka
D G G⁷
a co byl vlastně starý gramofon.
C
I kdyby v roce dva tisíce
G
byla veta po muzice,
A⁷ D D⁷
obchod je věc stále kvetoucí.
G G⁷
Už se vidím, je to krása,
C
ve výloze nápis hlásá:
D G
Michal Tučný, odpovědný vedoucí.

R:

16 Udavač

Hudba: Fešáci Text: Vráťa Hošek

1. Stál barák v naší ulici a na něm byl znak s orlicí
co v drápech drží věnec a vněm kříž,
tam táta chodil potají jo za těmi co hajlují
a sousedy tak posílal za mříž
a pro mou duši nevinnou byl můj otec hrdinou,
když na gestapu začal udávat,
měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč
a toužil jsem se udavačem stát.

R: Jedličkovi jedli husu, řekněte mi kde to vzali,
Koláčkovi doma zahraniční rozhlas poslouchali,
všechno co vím to vám povím
rád vyhovím, jen si račte říct,
Oni na to děkujeme, tady máte marek kilo,
zabásneme, zastřelíme pověsíme, to by bylo
přijďte zase za měsíc a řekněte nám toho víc

2. Pak přišel pád říšských sil a táta ten se oběsil
že nemoh bej už udavačů král,
jenomže pak rychle zas bolševiků přišel čas
kde táta skončil tam já navázal,
táta zpíval gestapákům, já zase teď estébákům
a nikdo vlastně neví, co jsem zač,
mě krásně hřeje na duši že nikdo kolem netuší,
že je jeich soused udavač

R: Matouškovi jsou kulaci, tetu mají v emigraci,
Šebestovi nadávaj na bratrských vojsk okupaci,
všechno co vím to vám povím rád vyhovím, jen si račte říct,
Oni na to děkujeme, tady máte korun kilo,
zabásneme, zastřelíme, pověsíme, to by bylo
přijďte zase za měsíc a řekněte nám toho víc

17 To tenkrát v čtyřicátom pátom

Hudba: Jan Vyčítal Text: Jan Vyčítal

G

1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,

C

vždycky rád slyším plzeňskej dialekt,

G

Es⁷

D⁷

G

a když tam jedu čundrem dám o sobě vědět.

2. Řekne mi usárnu si tutam dej,

na tuten gauč tam si neseď,

tam už pětáctyřicet let nesmí nikdo sedět!

3. Ani já tam neseďám, když mám po práci,

tam seděli v květnu američtí vojáci

a tutam co máš nohy, tam šoupli svý helmy.

4. Táta vytáh láhev šnapsu z úkrytu,

pozval partu džezmenů k nám do bytu

a Chattanooga zpívala se velmi.

G

R: To tenkrát v čtyřicátom pátom,

D⁷

když Plzeň osvobodil Patton,

G

s tanky a děly, na džípech bílý hvězdy měly.

D⁷

Jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky

a místní krásky zpívaly sborem:

G

C

G

D

G

”Škoda lásky...”

5. Před pár lety musel kámoš z podniku,

šli po něm, že vozil kytky k pomníku,

ale on si říkal, ať mu vlezou na záda.

6. Že je mu to fuk a že to nebolí,
však jen do tý doby, než mu přišla holka ze školy,
že nás osvobodila jenom Rudá armáda.

7. Šel do sborovny a u Marxových spisů,
řek tý úče, že ji dává kuli z dějepisu,
a jestli chce, že ji ukáže ten otoman.

8. Kde seděli tenkrát ti hoši v plavkách,
o coca-cole snili a horkejch párkách,
já o tom zpívám song, ač je to téma na román.

R: Já trvám na tom,
že Plzeň osvobodil Patton,
s tanky a děly, na džípech bílý hvězdy měli,
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
a místní krásky zpívaly sborem:
"Škoda lásky..."

R:

18 To tenkrát v šedesátom osmom

Hudba: Jan

Vyčítal Text: Jan Vyčítal

G

1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,

C

vždycky rád slyším plzeňskej dialekt,

G

Es⁷

D⁷

G

a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět.

2. Řekne mi: "Usárnu, tu si tutam dej,
na tuten gauč, tam si nesedej,
tam už něco přes dvacet let nesmí nikdo sedět."

3. "Ani já tam nesesám, to se nevyplácí,
tam seděli tenkrát v srpnu Rusáci,
no, a jak sem vlítli, děly se psí kusy.

4. Tátu vytáh' z úkrytu ten ataman,
co tlustým zadkem rozsednul nám otoman,
a od těch dob v něm máme blechy, šváby, rusy."

G

D

R: To tenkrát v šedesátom osmom, když Rus nás osvobodil po svom,

D⁷

G

s tanky a děly, na čapkách rudý hvězdy měli,

D

dost splihlý krovky měli soldáti ze Škodovky

D⁷

a místní krásky zpívaly sborem:

G

C

G

D⁷

G

"Běž domů, Ivane, čeká tě Nataša, Nataša, Nataša, Nataša."

5. Před pár lety byl kámoš u pomníku,
rejhy od bot zbyly jen na chodníku,

když ho k autu vlekli, tak ruce měl za záda.

6. Je to dávno, čas tak rychle utíká,
jeho dcera měla odznak Fučíka,
a s ní socialistický práce celá brigáda.

7. Tenkrát v srpnu byla ještě hrozně malá,
jak to kotě průvodce potřebovala,
průvodce, co by ji ved' po jejím vlastním osudu.

8. Tak ji marně lákali na diskohrátky,
zbyly po ní jen dva uplakaný řádky:
"V tomhle blbým státě já už dál žít nebudu!"

R: Já trvám na tom, a na to nemusím být Platón,
že dávno měli sedět už doma na prdeli,
my jsme ty druhý, co mají k hvězdám rádi pruhu,
na věčný čásky chcem sborem zpívat:
"Škoda lásky ..."

R:

19 Atom

Hudba: Jan Vyčítal Text: Vráťa Hošek

1. Mám v Brně kámoše, tak si jdu zabalit zas se tam pojedu po čase vykalit
popít a pokecat, jen tak posedět
2. řekne mi tu slivovicu tu si klidně dej ale ten tantranskej čaj radši neglgej
jestli chceš ještě někdy o sobě vědět
3. ani já ho nepiju, to se nevyplácí to mi sem kdysi dotáhli ňáci Slováci
odněkud tam z tý svý prokletý země
4. já doufám, teď nebudete zděšení ale slovenské otázky konečné řešení tam
náhle u stolu zrodilo se ve mě

R: Já trvám na tom, hodit na Bratislavu atom S tanky a děly, bychom tak
dobře neuspěli Jen by to blesklo, proměnit Bratislavu ve sklo pak bych
jen pískal, nad Tatrú sa blýská

5. Na první pohled to zní báječně ale přemýšlím jestli skutečně mě to tehdy
dobrá myšlenka napadla
6. už jsme to dřív zkoušeli s Japonci k čemu to ale vedlo na konci jen samé
hrůzy: Tomio, Hentai, chapadla
7. tahleta úvaha mě netěší že může mít účinky vedlejší proměnit národ
pomocí atomu
8. tohleto nejde zahrát do autu to neměli ani ve Fall Outu jen si to představ
Slovák a mutant k tomu

R: stále však trvám na tom, hodit na Bratislavu atom s tanky a děly,
bychom tak dobře neuspěli jen by to blesklo, proměnit Bratislavu ve
sklo pak bych jen pískal, nad Tatrú sa blýská

20 Všichni už jsou v Mexiku

Hudba: Michal Tučný Text: Michal Tučný

D

1. Kde jen jsou a kde jsem já ?

A

Proč všechno končí co začíná ?

Hm E⁷

Smůla se na mě lepí ze zvyku

A A⁷

a všichni jsou už v Mexiku...

D

- R: Všichni jsou už v Mexiku,

A

Buenos Dias já taky jdu.

Hm E⁷

Aspoň si poslechnu pěknou muziku,

A A⁷

co se hraje v Mexiku...

D

2. Kde je můj kuň, co měl mě nést,

A

blátem měst a prachem cest ?

Hm E⁷

Dělal, že se ho to už netýká,

A A⁷

asi šel do Mexika...

D

3. Kde je ta holka, co měl jsem rád ?

A

Už tu na rohu měla stát !

Hm E⁷

S pihou na svém krásnym nosíku,

A A⁷

už se asi nosí někde v Mexiku...

R:

D

4. Kde je můj pes, co mě hlídat měl ?

A

yŽe nezaštěkal, kam jen šel ?

Hm E⁷

Bez obojku a bez košíku !

A A⁷

Už se asi toulá v Mexiku...

D

5. Kde je ten náš slavněj gang ?

A

Postrach salonů a postrach bank !

Hm E⁷

Nechali mi všechno pěkně na triku

A A⁷

a už jsou někde dole v Mexiku...

R:

D

6. Kam šel barmam, teď tu stál ?

A

A chlapů houf, co s nima hrál ?

Hm E⁷

Jen zatykač s mojí fotkou visí tu

A A⁷

a ostatní jsou v Mexiku...

D

7. Kde je ten chlápek, co tu spal ?

A

A ta kočka, co jí nalejval ?

Hm E⁷

Šerif právě bere v baru za kliku,

A A⁷

asi sem měl bejt už taky v Mexiku...

R:

21 Všichni jsou v Argentíně

Hudba: Michal Tučný Text: Vráťa Hošek

1. Kde jen jsou a kde jsem já
proč všechno končí co začíná
ač válčili jsme hrdinně
Rusové už jsou v Berlíně
2. Rusové jsou v Berlíně
au wiethersen já zmizím v cizině
Adolf a Eva už jsou ve hlíně
já budu v Argentíně
- R: Všichni jsou v Argentíně
Buenos Aires já tam taky jdu
hovězí dám si na víně
až budu v Argentíně
3. Je tu doktor Mengele
pokusy dělal veselé
teď ve vlnách plave si líně
u moře v Argentíně
4. Adolf Eichmann ten tu byl
než ho Mossad odhalil
u soudu řek že v tom byl nevinně
už není v Argentíně

R:

R: Všichni jsou v Argentíně
tak hlavně žádnou paniku
jen Trockij dostal cepínem
to protože byl v Mexiku

22 Wellerman

Hudba: The Longest Johns Text: Nathan Evans

- Am Am
1. There once was a ship that put to sea
Dm Am
The name of the ship was the Billy O' Tea
Am Am
The winds blew up, her bow dipped down
E Am
Oh blow, my bully boys, blow (huh)

- F C
R: Soon may the Wellerman come
Dm Am
To bring us sugar and tea and rum
F C
One day, when the tonguing is done
E Am
We'll take our leave and go

- Am Am
2. She'd not been two weeks from shore
Dm Am
When down on her a right whale bore
Am Am
The captain called all hands and swore
E Am
He'd take that whale in tow (huh)

R:

- Am Am
3. Before the boat had hit the water
Dm Am
The whale's tail came up and caught her
Am Am
All hands to the side, harpooned and fought her
E Am
When she dived down below (huh)

R:

- Am Am
4. No line was cut, no whale was freed
Dm Am
The captain's mind was not of greed
Am Am
And he belonged to the Whaleman's creed
E Am
She took that ship in tow (huh)

R:

- Am Am
5. For forty days or even more
Dm Am
The line went slack then tight once more
Am Am
All boats were lost, there were only four
E Am
But still that whale did go (huh)

R:

- Am Am
6. As far as I've heard, the fight's still on
Dm Am
The line's not cut, and the whale's not gone
Am Am
The Wellerman makes his regular call
E Am
To encourage the captain, crew and all (huh)

R:

R:

23 Letecký most

Hudba: Nathan Evans Text: Vráta Hošek

1. my jsme Němci, my jsme z Osy
zaútočíme na Rusy
Operace Barbarossa
v létě dobrý, v zimě kosa

R: přijde letecký most
a budeme mít zas zásob dost
naší budoucnost
má v rukou Hermann Goring

2. tak tu válčíme s Rusem
a vedení jsme Paulusem
on zamyšleně mne si bradu
uvízli jsme u Stalingradu

R:

3. Sověti nám ústup utli
mrzneme tu jako trotli
tak jako v Děmjanském kotli
nás spasí Hermann Goring

R:

4. Goring říká, to nic není,
že jste takhle obklíčení,
mám nápad co vás zachrání,
letecké zásobování

R:

5. Mannstein křičí, "mordyjé"
a že prý se k nám probije
ofenzíva se však hroutí
což nás všechny velmi rmoutí

R:

6. zásobování nestačí
a Sověti na nás tlačí,
všude kolem nás muži
a my nemáme munici

R:

7. rudé tankové brigády
před námi i za zády
loučení s kamarády
je konec šesté armády

R: žádný letecký most
a neměli jsme zásob dost
naší budoucnost
nespasil Hermann Goring

R: žádný letecký most
a neměli jsme zásob dost
naší budoucnost
nespasil Hermann Goring

Obsah

1	Anička Malinová	2
2	Lina Heydrichová	5
3	Cadillac	6
4	Panzerkampfwagen	8
5	Jede šrot	10
6	Jožin z bažin	13
7	Mašín	15
8	Karel Sral	16
9	Kometa	18
10	Sudety	20
11	Lotyšská	21
12	Mám hlad	22
13	Měls mě vůbec rád	24
14	Měls mě vůbec Protektorát	26
15	Prodavač	27
16	Udavač	30
17	To tenkrát v čtyřicátom pátom	31
18	To tenkrát v šedesátom osmom	33
19	Atom	35
20	Všichni už jsou v Mexiku	36
21	Všichni jsou v Argentině	38

22	Wellerman	39
23	Letecký most	41